

# CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

Prima instanță: Judecătoria Centru (Judecător: A. Andronic)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Judecători: D. Manole, N. Traciuc, E. Fistican)

Dosarul nr. 3ra-468/14

## ÎNCHEIERE

### Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ

10 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președintele ședinței

Nicolae Clima

Judecători

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Grama Mariana, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2013, adoptată în pricina civilă la cererea Marianeî Grama împotriva Ministerului Apărării al RM cu privire la obligarea asigurării cu spațiu locativ,

### c o n s t a t ă :

1. La 17 decembrie 2012, Grama Mariana a înaintat cererea de chemare în judecată împotriva Ministerului Apărării al RM privind obligarea Ministerului Apărării de a aloca un apartament cu 3 camere sau de a elibera ordinul de asigurare cu spațiu locativ cu alocarea mijloacelor financiare necesare pentru cumpărarea unui apartament cu 3 camere.
2. În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că începând cu 16 martie 1997 și până în prezent, în bază de contract, îndeplinește serviciul militar în Armata Națională a Republicii Moldova. Necatînd la faptul că a fost luată la evidență de către Ministerul Apărării pentru îmbunătățirea condițiilor de trai și inclusă în lista militarilor ce urmau să fie asigurați cu spațiu locativ încă de la data de 09 noiembrie 2009, Ministerul Apărării nu-și onorează obligația de a asigura solicitantul cu spațiu locativ, aceste obligații nefiind executate pînă în prezent, cu excepția asigurării cu spațiu locativ de tip cămin, care nu poate fi considerat ca asigurare cu spațiu locativ.
3. Mai indică reclamanta că la 22 iulie 2005, a fost abrogată Legea nr. 970 din 17.03.1992 cu privire la protecția socială și juridică a militarilor și membrilor familiilor lor, a cetățenilor care trec pregătirea militară, iar prin

Legea nr. 90 din 04.12.2009, a fost modificat art. 21 al Legii cu privire la statutul militarilor, iar unicul mecanism de asigurare a militarilor cu spațiu locativ rămîne a fi prevăzut de Regulamentul privind modul de asigurare cu locuințe a militarilor Armatei Naționale din sursele cu destinație specială ale Ministerului Apărării.

4. Astfel, consideră reclamanta că, asigurarea cu locuințe a militarilor în sensul art. 6 al Regulamentului menționat constă în procurarea pentru militari a apartamentelor în orice localitate a Republicii Moldova, reieșind din costul real de piață. Susține că, omisiunile Ministerului Apărării de a o asigura cu spațiu locativ, în pofida tuturor condițiilor cerute de lege, privind vechimea în muncă și încadrarea în lista militarilor ce urmau să fie asigurați cu spațiu locativ încă în anul 2000, constituie o încălcare a dreptului de proprietate în sensul art. 1 Protocolul 1 adițional la CEDO și obligatorie pentru RM în sensul art. 4 din Constituție.
5. Ulterior reclamanta a Grama Mariana a înaintat o cerere de concretizare a pretențiilor, solicitat obligarea Ministerului Apărării să o asigure cu toți membrii familiei cu locuință conform normelor legislației în vigoare.
6. În susținerea cererii de concretizare a cerințelor, reclamanta a indicat că, Ministerul Apărării a recunoscut încă în anul 2000 că reclamanta necesită asigurarea cu spațiu locativ, și conform deciziei Comisiei Locative a Ministerului Apărării a fost luată la evidență pentru îmbunătățirea condițiilor de trai și inclusă în lista militarilor ce urmau să fie asigurați cu locuință încă din data de 09 noiembrie 2000.
7. Suplimentar, a menționat că, la 16 noiembrie 2012 a expediat în adresa Ministerului Apărării o cerere prin care a solicitat acordarea locuinței, însă prin răspunsul cu nr. 70/1216, Ministerul Apărării a recunoscut dreptul reclamantei la asigurarea cu spațiu locativ, însă a comunicat că nu dispune de acest spațiu locativ pentru a fi alocat.
8. Solicită reclamanta obligarea Ministerului Apărării să o asigure pe d-ei și membri familiei sale cu spațiu locativ, conform normelor legislației în vigoare.
9. Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 mai 2013, acțiunea înaintată de Grama Mariana a fost admisă. A fost obligat Ministerul Apărării să o asigure pe Grama Mariana cu toți membrii familiei sale cu spațiu locativ potrivit legislației în vigoare.
10. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2013 a fost admis apelul declarat de Ministerul Apărării al RM, casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 mai 2013 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.
11. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 24 februarie 2014 Grama Mariana a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.
12. În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este

neîntemeiată deoarece instanța eronat a aplicat legislația și anume art. 21 a Legii cu privire la statutul militarilor, art.art. 32,37,42 Codul cu privire la locuințe și art. 33 a Regulamentului cu privire la modul de acordare a încăperilor de locuit în Republica Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 405 din 25 noiembrie 1987.

13. La 25 martie 2014, intimatul Ministerul Apărării al RM a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd declararea acestuia inadmisibil.
14. Avînd în vedere că copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 23.12.2013 (f.d. 79), cît și faptul că la materialele dosarului lipsește vreo dovadă privind recepționarea acesteia de către recurentă, recursul se consideră declarat în termen.
15. Analizînd modul în care recurenta și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune pe marginea legalității actului judecătoresc contestat, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.
16. Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) CPC „cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC. Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizînd în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.
17. Referitor la argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Grama Mariana, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că aceste argumente al recurente poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.
18. Completul remarcă că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă.
19. Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Grama Mariana nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.
20. Colegiul menționează că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

21. În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.
22. Având în vedere cele menționate, Colegiul ajunge la concluzia că argumentele invocate în recursul declarat de Grama Mariana, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC și drept urmare, este inadmisibil.
23. În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție.

### **d i s p u n e:**

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Grama Mariana.  
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței  
judecător

Nicolae Clima

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță